

Yvon Schouten: 'Leven!' Met een manische depressieve stoornis. Uitgeverij Boekscout, Soest 2013. ISBN 9789402201024 Zie ook: www.boekscout.nl (Depressie/Manische depressie/ED/1)

Soort boek/Ziekte/Stijl:

Egodocument waarin Yvon Schouten beschrijft welke traumatische ervaringen zij niet heeft kunnen verwerken gedurende haar puberteit en als jong volwassene. Ze wordt een aantal keren opgenomen in een psychiatrisch ziekenhuis en gediagnosticeerd met een manisch depressieve stoornis. Ze vertelt in dit boek haar levensverhaal aan Eric, gedurende een boswandeling. Het boek van 242 pagina's bevat ook enige gedichten van haar, dagboekfragmenten en brieven.

Over de schrijfster:

www.boekscout.nl "Ik ben geboren in Schiedam, maar woon alweer jaren in Maassluis. Ik heb twee dochters en één kindje draag ik voor altijd in mijn hart met me mee. Op mijn 23e kwam ik voor het eerst in aanraking met de psychiatrie, waarna ik al snel het idee had om een boek te schrijven over mijn ervaringen. Na 25 jaar is mijn droom dan eindelijk uitgekomen, mede omdat ik 'gezegend' ben met een manisch depressieve stoornis."

Korte Beschrijving:

In dit boek beschrijft Yvon Schouten haar ervaringen met de psychiatrie, hoe zij last kreeg van een manisch depressieve stoornis, en diverse keren werd opgenomen in een psychiatrische instelling. Ze licht toe hoe Yvet, de hoofdpersoon in het boek, opgroeide en op jonge leeftijd zwanger raakte. Haar omgeving en ouders zetten haar onder druk, adviseerden haar het kind weg te laten halen. Dat laat zij ook doen, maar ze krijgt na de abortus veel problemen, wordt depressief. Als daarna een kind van een nicht aan wiegendood sterft en een oom, tante en halfzusje van haar oom vermoord worden heeft Yvet nog meer te verwerken. En dat lukt niet, daar is de ruimte niet voor. Zij leert Fré kennen, op wie ze kan leunen en met wie zij zal trouwen en twee dochters krijgt. Maar haar verleden heeft gevolgen; ze krijgt last van manische depressies, psychose, en moet een aantal keren opgenomen worden in de psychiatrie. Haar tweede dochter wordt geboren, terwijl ze op een PAAZ opgenomen is; ze verhuist voor de bevalling naar de kraamafdeling. Regelmatig zijn haar kinderen bij oma's. Yvon beschrijft uitgebreid hoe en wanneer zij manisch depressief wordt, hoe ze begeleidt wordt en welke medicijnen ze krijgt. Wat ze probeert om een balans te vinden en hoe ze haar leven leidt. Er komt toch een scheiding van Fré, Yvet wordt verliefd op Bas, neemt te veel pillen in, maar krijgt haar leven weer op de rails, leert leven met haar manisch depressieve stoornis. Aan het eind van het boek gaat het alweer vijf jaar goed met haar.

Wat viel op:

De impact die onverwerkte gebeurtenissen kunnen hebben, wat zij kunnen uitlokken.

Citaten:

Pag.15: 'Hoewel je je kindje niet hebt gekregen, denk ik dat je last hebt van een postnatale depressie.'

Pag.45: 'Yvet zit totaal twee weken in de isoleercel, daarna wordt ze overgebracht naar de slaapzaal. Er staan zes bedden.'

Pag.62: “s Avonds verhuist Yvet haar spulletjes van de psychiatrische afdeling naar de kraamafdeling.’

Pag.238: ‘Het gaat goed met Yvet, ze heeft inmiddels al weer een paar jaar 100% voogdij over de kinderen. De kinderen zien Fré elk weekend.’

Recensie/Extra:

Reviews Boekscout.nl :

24-11-2013 22:41 | Door: wannepan | Waardering:

Het " Leven " van mijn lieve vriendin. Op een rustig moment ben ik gaan lezen om niet op te houden voor het slotwoord gelezen was! Zo trots op deze schrijfster dat zij open en eerlijk haar leven op papier heeft kunnen zetten! (...)